

се предвиждаха по програмата за обучение на морска пехота. Когато занятията завършиха и се прибрахме във Варна, юбилейният празник на училището беше вече отминал, а Ванцаров беше изпратен на стаж като помощник-механик в търговското корабоплаване на параход "Бургас". Параходът "Бургас" извършваше плаване по така наречената "Александрийска линия". Посещаваше пристанищата: Варна, Бургас, Цариград, пристанищата на остров Кипър - Фамагуста, Ларнака и Лимасол, посещаваше палестинските пристанища Ижи Хайфа и Яфа /Тел-Авив/ и египетските: Александрия и Порт-Саид, и се завръщаше обратно във Варна. Един такъв рейс откъсва моряците от България за около един месец. Изтрузвал съм и аз по тази линия. Впечатленията, които се добиват са наистина поразителни. Особено са силни те при първото плаване. Посещавайки непознатите му до тогава пристанищни градове на Ориента, Ванцаров е имал възможност не само да се възхити от екзотиката на южната природа и великолението на древните паметници на културата, каквито тук има в изобилие, но едновременно с това да наблюдава и крайно тежкия труд на пристанищните работници в тези страни, където хиляди тонове корабни товари се пренасяха на гръб код лъвяк палеците лъчи на слънцето, срещу нито едно възнаграждение. Още след първото си завръщане от плаване Ванцаров беше написал своите пътни бележки под надслов "Импресии от кораба "Бургас", които съм чел в ръкопис още съвсем наскоро след като бяха написани. В една от бележките си за остров Мармара Ванцаров напомня за болката, която съзва всяко българско моряшко сърце когато минава покрай този остров в Мраморно море.

Точно преди четиридесет години в полунощ на 25 декември 1929 година /на Коледа/ в ледените води на Мраморно море, в изпълнена с трагизъм мрачна нощ, намериха смъртта си двадесет и

Таш